

havnske Rigsdagsmænd og da særlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der da var i Finansudvalget, og til hvem jeg ved denne Beslighed tog saa ganske sluttende mig, sig meget bestemt mod at gaa til denne Røgtelse ogsaa paa den Motivering, hvormed den kom fra Finansudvalget, thi som det ærede Medlem sagde, det vilde have betyde, at vi hverken saa det ene eller det andet. Han har jo ogsaa set ganske rigtigt, thi Navet efter blev Forslaget om den kontinuerlige Sporforbindelse fremsat fra Regeringens Side, men uden at kunne vinde Tilslutning i Rigsdagen. Det kom saa frem igen næste Aar og er her nu igen for tredje Gang. Saaledes foreligger altsaa Sagen. Det ærede Medlem har altsaa haft ganske Ret i, at man havde gjort rigtigt i at tage, hvad der den Gang forelaa, især fordi man der ved ikke forsættede senere at komme videre. Ved Siden deraf ønsker jeg tillige at fremhæve, at ved den kontinuerlige Sporforbindelse, som Aar efter Aar har været foreslaaet, er der altsaa samme Tale om at overføre Toldboden, som der er her i Forslaget, og ligesom første Gang har man heller ikke senere fra Handelsstanden hørt Indvendinger imod dette, af den ganske simple Grund, at der selvfølgelig ikke kan gøres afgørende Indvendinger derimod. Det er jo noget, man finder alle Vegne fra, at et, to, tre Spor finder man langs med Havnefajer, naar der overhovedet er nogen Havnetrafik. Jeg vil snarest sige, at det er en ren Undtagelse, naar der ikke findes Spor langs Havnefajer. Det er i saa Tilfælde noget, som man blot har at tage Hensyn til; det kan være nødvendigt da at arbejde paa en lidt anden Maade ved en saadan Kaj, man kan ikke belægge det hele Areal med Varer, som ikke kunne flyttes, naar Toget skal passere; men den Slags Ting indretter man sig paa; og naar man har gjort det en ganske kort Tid, mærker man knap den Gene, som det i Begyndelsen vil være. Dermed vil jeg ikke have sagt, at der ikke her er Tale om nogen Ulempe for Toldboden, men kun, at Ulemperne derved ikke ere saadanne, at de kunne berettigede til at nægte Sporet, fordi der er andre Interesser, som da ville være brøstholdne, og som man ikke har Lov til at se bort fra. Jeg vil da videre sige, at Ulemperne i det foreliggende Tilfælde ere ikke saa lidt mindre, end man saa ofte maa klære dem; thi saa meget er givet, at den Jernbanetrafik, som der her er Tale om at give Passage over Toldboden, vil ikke være større, end at den efter al Sandsynlighed vil kunne tilfredsstilles ved et høist et Par Tog om Dagen, ja, jeg tror end ikke, at der

er noget i Vejen for at faa fast at denne Forbindelse kun maa ske i et Par Morgentimer og Aftenimer, men deraf følger jo saa atter, at hele Dagen igennem vil man kunne besørge Trafikken paa Toldboden, som om der slet ikke var noget Spor. Dertil kommer videre, at medens den ærede Ordfører før meget rigtigt sagde, at denne Sporforbindelse var væsentlig den samme som den, der oprindelig blev foreslaaet for 3 Aar siden, saa er der dog foretaget Forandringer i Forslaget, som det nu foreligger fra vor Side eller fra Regeringens Side efter Opfordring fra Udvalget, og de Forandringer, der ere skete, gaa alle ud paa at forbedre Forholdene ved Toldboden. De gaa ud paa at bygge et nyt Bolværk langs hele Toldboden og langs med hele Toldboden at gøre Terrænet indtil 8 Fod bredere. Med andre Ord, Bladsforholdene ved Toldboden forbedres faktisk, og dette har man kunnet gøre, fordi der paa dette Sted ikke vil være nogen Betænkelighed ved at gaa til den deraf følgende Udrykning af Bolværket, og der har Regeringen været i fuldstændig Forstaaelse med sine sagkundige inden for Havnevesenet. Jeg kan saaledes ikke se, at det er berettiget at nægte denne Sags Fremme, fordi den bringer en ringe Forandring i den Maade, hvorpaa Toldboden maa benyttes. Jeg vil sige, at Manglerne ved Forslaget ligge snarere i, at vi, naar vi ere komne igennem Toldboden, komme ned paa en Kaj, der er saa smal som Tilfældet er; thi saa meget er givet, at der kan man ikke nøjes med at have Passage for et enkelt Tog, men at der vil der blive Tale om en hel Jernbanetrafik, hvor Bogne skulle tømmes, fyldes og omrangeres, og der vil altsaa af den Grund, Kajens ringe Bredde, fremkalde nogen Ulempe. Men lige saa givet er det, at dette kan kun rettes paa Foranstaltning af vedkommende Pladssejere, man er da gaaet ud fra, at da det er dem, der saa Fordelen af Sporene, kan det være naturligt, at det ogsaa bliver deres Sag at skaffe de Udvidelser langs Kajen, som deres egen Trafik maatte kræve. For mig staar altsaa denne Sag saaledes, at der her er et Krav fra den gamle Havn, som absolut maa ønskes tilfredsstillt. Dette sker paa en i det hele fuldt forsvarelig Maade ved dette Forslag, samtids med, at det intet foregriber i Retning af, senere at gaa videre og gennemføre hele Havnebanen. Det absolut uforvarelige vilde derfor efter min Mening være nu at gaa af Vejen for det, man kan opnaa Enighed om i denne Sag. Derfor slutter jeg mig til det og anbefaler ogsaa ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag.